

субота 12 травня 2012 року

ВК

НАША ІСТОРІЯ

Олександр НАМОЗОВ. Костопіль. Місто над Замчиськом. Факти і документи

*Продовження.
Початок у попередніх номерах.*

У листопаді-грудні 1939 року було проведено націоналізацію всіх промислових підприємств міста, згодом - приватних будинків колишніх володарів виробництв, які використовували найману робочу силу.

Після того, як в обіг було введено поряд з польськими злотими радянські рублі, з полиць магазинів зникли майже всі товари. Товари першої необхідності почали продавати по списках, у першу чергу для робітників промислових підприємств та державних установ міста. Мешканці, які до цих категорій населення не належали, здійснювали купівлю товарів на центральному ринку.

ганди та агітації райкому партії знайшла серед залишеного гардеробу попередньої власниці будинку, яка встигла разом із сім'єю втекти ще 17 вересня 1939 року, велику кількість шикарних, пошитих кращими шевцями терену та Варшави нічних пеньюарів. Такої кількості високоякісного одягу вона в своєму житті ще в руках не тримала, тому розібратися зі «скарбом» викликала нових подруг: дружин прокурора міста, начальника міліції, завідуючого відділом райкому та секретаря міськвиконкому. Колишні передові трактористки та комбайнерші, а нині дружини керівників, зрозуміло, також, як і їхні чоловіки, консерваторій не закінчували, тому прийняли пеньюари за парадний одяг «на вихід». Довго міряли обновки і, розділивши їх по-чесному, як диктувала тодішня радянська пропаганда, вирішили зробити для родин приємний сюрприз.

1 травня, коли їх чоловіки знаходились на трибуні у центрі міста, а колони трудящих з портретами вождів у руках крокували поруч, поблизу трибуни з'явилась і вишикувалась п'ятірка дружин керівників у переважно білого кольору пеньюарах, ще й з першими весняними квітами в руках.

Просто шоком для мешканців Костополя цю подію було назвати важко. Шок був повним. Майже тиждень у місті працювала комісія з області, скандал зам'яли, але по суворій догані кожен з місцевих очільників отримав від свого безпосереднього керівництва.

1940 року у місті було проведено хвилю вибіркових виселень хазяїв націоналізованих підприємств. Їх вивозили до Сибіру та Казахстану услід за поляками-осадниками, землевласниками та лісниками.

Нова влада з січня 1940 року підвищила заробітну плату в держустановах, школах та підприємствах. У місті було відкрито оновлену лікарню з рентгенкабінетом, створено Костопільську МТС, яка отримала нові трактори, почало працювати кілька бібліотек, які отримали книги з московських та київських видавництв, у тому числі і книги українською мовою. Радянська влада закріпилась доволі швидко і впевнено, але протрималася лише до 24 червня 1941 року.

Найбільш курйозний випадок з представниками радянської влади у Костополі трапився 1 травня 1940 року, під